

Analiza wektorowa dla studentów zaocznych

Wykład X

Wzór Greena, pole potencjalne

Sławomir Michalik

Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie

14 stycznia 2023

Twierdzenie Greena

Twierdzenie (Twierdzenie 33, Twierdzenie Greena)

Niech $D \subseteq \mathbb{R}^2$ będzie obszarem normalnym ze względu na obie osie, a $\gamma = \partial D$ brzegiem zbioru D zorientowanym dodatnio (tzn. przeciwnie do ruchu wskazówek zegara). Jeżeli funkcje P i Q mają ciągłe pochodne cząstkowe w zbiorze D , to

$$\int_{\gamma} P dx + Q dy = \iint_D \left(\frac{\partial Q}{\partial x} - \frac{\partial P}{\partial y} \right) dx dy.$$

Uwaga

Wzór Greena zapisuje się też w postaci

$$\oint_{\partial D} P dx + Q dy = \iint_D \left(\frac{\partial Q}{\partial x} - \frac{\partial P}{\partial y} \right) dx dy.$$

Twierdzenie Greena

Dowód.

Ponieważ D — normalny względem osi OX , to

$$D = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2: a \leq x \leq b, y_1(x) \leq y \leq y_2(x)\}.$$

Niech wykres funkcji $y = y_1(x)$ będzie łukiem γ_1 , zaś $y = y_2(x)$ — łukiem γ_2 . Wówczas $\gamma = \partial D$ spełnia $\gamma = \gamma_1 \cup (-\gamma_2)$.

Mamy

$$\begin{aligned} \iint_D \frac{\partial P}{\partial y} dx dy &= \int_a^b \left(\int_{y_1(x)}^{y_2(x)} \frac{\partial P}{\partial y} dy \right) dx \\ &= \int_a^b P(x, y_2(x)) - P(x, y_1(x)) dx = \int_{\gamma_2} P dx - \int_{\gamma_1} P dx \\ &= - \int_{-\gamma_2} P dx - \int_{\gamma_1} P dx = - \int_{\gamma} P dx = - \oint_{\partial D} P dx. \end{aligned}$$

Twierdzenie Greena

Dowód.

Podobnie, korzystając z normalności względem osi OY dostajemy

$$\iint_D \frac{\partial Q}{\partial x} dx dy = \oint_{\partial D} Q dy.$$

Stąd

$$\oint_{\partial D} P dx + Q dy = \iint_D \left(\frac{\partial Q}{\partial x} - \frac{\partial P}{\partial y} \right) dx dy.$$

Twierdzenie Greena

Uwaga

Twierdzenie pozostaje prawdziwe jeśli D jest skończoną sumą zbiorów normalnych, czyli gdy $D = D_1 \cup \dots \cup D_n$, gdzie D_1, \dots, D_n — zbiory normalne spełniające warunek $\text{Int } D_i \cap \text{Int } D_j = \emptyset$ dla $i, j = 1, \dots, n, i \neq j$. Wówczas:

$$\begin{aligned} \iint_D \left(\frac{\partial Q}{\partial x} - \frac{\partial P}{\partial y} \right) dx dy &= \sum_{i=1}^n \iint_{D_i} \left(\frac{\partial Q}{\partial x} - \frac{\partial P}{\partial y} \right) dx dy \\ &= \sum_{i=1}^n \oint_{\partial D_i} P dx + Q dy = \oint_{\partial D} P dx + Q dy. \end{aligned}$$

Twierdzenie Greena

Przykład

Ze wzoru Greena wynikają natychmiast następujące wzory na pole powierzchni:

$$V(D) = - \oint_{\partial D} y \, dx \quad \text{i} \quad V(D) = \oint_{\partial D} x \, dy,$$

bo:

$$\oint_{\partial D} y \, dx = - \iint_D 1 \, dx \, dy = -V(D),$$

$$\oint_{\partial D} x \, dy = \iint_D 1 \, dx \, dy = V(D).$$

Pola potencjalne

Definicja

Pole wektorowe F określone na obszarze $D \subseteq \mathbb{R}^n$ nazywamy **potencjalnym**, gdy istnieje funkcja $U: D \rightarrow \mathbb{R}$ taką że,

$$F = \text{grad } U = \left(\frac{\partial U}{\partial x_1}, \dots, \frac{\partial U}{\partial x_n} \right).$$

Funkcję U nazywamy wówczas **potencjałem** pola wektorowego F .

Uwaga

Dla pola na płaszczyźnie $F = (P, Q)$ warunek ten ma postać $P = \frac{\partial U}{\partial x}$, $Q = \frac{\partial U}{\partial y}$. Zaś w przestrzeni $F = (P, Q, R)$: $P = \frac{\partial U}{\partial x}$, $Q = \frac{\partial U}{\partial y}$, $R = \frac{\partial U}{\partial z}$.

Pola potencjalne

Stwierdzenie

Niech pole wektorowe F określone na $D \subseteq \mathbb{R}^n$ będzie ciągłe i potencjalne. Wówczas całka krzywoliniowa po krzywej $\gamma: [a, b] \rightarrow D$ nie zależy od drogi całkowania i wyraża się wzorem

$$\int_{\gamma} F dx = U(\gamma(b)) - U(\gamma(a)).$$

Dowód.

$$\begin{aligned} \int_{\gamma} F dx &= \int_a^b F(\gamma(t)) \cdot \gamma'(t) dt = \int_a^b \text{grad } U(\gamma(t)) \cdot \gamma'(t) dt \\ &= \int_a^b \frac{d}{dt} U(\gamma(t)) dt = U(\gamma(b)) - U(\gamma(a)). \end{aligned}$$

Pola potencjalne

Uwaga

Jeśli całka nie zależy od drogi całkowania, to pole F jest potencjalne. Wówczas jako potencjał można wziąć $U(x) := \int_{\gamma_x} F dx$, gdzie γ_x — krzywa łącząca określony punkt x_0 z x .

Stwierdzenie (Warunek konieczny i wystarczający potencjalności pola)

Niech $F = (P, Q)$ — pole wektorowe klasy C^1 na obszarze jednospójnym $D \subseteq \mathbb{R}^2$. Wówczas pole F jest potencjalne na D wtedy i tylko wtedy gdy $\frac{\partial P}{\partial y}(x, y) = \frac{\partial Q}{\partial x}(x, y)$.

Pola potencjalne

Dowód.

(\Rightarrow) Jeśli F — pole potencjalne, to $P = \frac{\partial U}{\partial x}$, $Q = \frac{\partial U}{\partial y}$. Wówczas

$$\frac{\partial P}{\partial y} = \frac{\partial^2 U}{\partial y \partial x} = \frac{\partial^2 U}{\partial x \partial y} = \frac{\partial Q}{\partial x}.$$

(\Leftarrow) Z twierdzenie Greena mamy

$$\int_{\partial D} F dx = \iint_D \left(\frac{\partial Q}{\partial x} - \frac{\partial P}{\partial y} \right) dx dy = 0.$$

Zatem jeśli $\partial D = \gamma_1 - \gamma_2$, to $\int_{\gamma_1} F dx = \int_{\gamma_2} F dx$, co oznacza, że pole F jest potencjalne. □

Koniec wykładu X
Dziękuję za uwagę!